

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 אוקטובר 2011

ת"א 14478-07 מרס אנטות נ' זוארץ ערן ושות' ואח'

1

בפני כב' סגן הנשיא השופט אליהו קידר

תובעת 1. מרס אנטות

נגד

נתבעות

1. זוארץ ערן ושות'
2. י. יצחקי הובלות ומנופים בע"מ

צד ג' 1

1. זוארץ ערן ושות'

צד ג' 2

2. כלל חברה לביטוח בע"מ

פסק דין

4

1. לפני תביעה לפיצויים בגין נזקים ישירים ועקיפים שנגרמו כתוצאה מנפילת תא טמפרטורה ומכונת כרסמת ממשאית הובלה פתוחה.

6

7

2. התובעת היא חברה פרטית שבבעלותה מפעל לייצור אנטות והיא עוסקת בתכנון, פיקוח, ייצור ומכירת אנטות מכלולים ומערכות לתדרי רדיו.

9

10

3. הנתבעת 1 שהיא גם צד ג' 1, התקשרה עם התובעת בהסכם לקבלת שירותי העברת ציוד למפעלה של התובעת, כאשר בהסכם נדרשה הנתבעת 1 להעברת הציוד במשאית סגורה עם דפנות.

13

14

4. הנתבעת 2 היא חברת ההובלות שהתקשרה בחוזה קבלנות עם נתבעת 1 והיא ביצעה את ההובלה בפועל של שתי מכונות: תא טמפרטורה וכרסומת, במשאית פתוחה עם מנוף אשר הייתה בבעלותה ובהחזקתה.

17

18

5. צד ג' 2 היא חברה לביטוח בע"מ (להלן: "כלל"), אשר שילמה לנתבעת 2 סכומי ביטוח על פי פוליסה שהייתה קיימת ביניהן. נתבעת 2 שלחה לכלל הודעת צד ג' בטענה כי על כלל מוטלת

20

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 אוקטובר 2011

ת"א 14478-07 מרס אנטות נ' זוארץ ערן ושות' ואח'

- 1 החובה מכוח הפוליסה שהונפקה, בטענה כי אם יוטלו עליה חובות לפיצוי נוספות כלל
- 2 טוענת כי בכל מקרה אין הפוליסה מכילה פיצוי בגין נזקים עקיפים.
- 3
- 4 6. התובעת התקשרה כאמור עם נתבעת 1 לקבלת שירותי הובלת תכולת מפעלה מרחוב
- 5 המכתש 6 לרחוב המנור 3 בחולון. הובלת תכולת המפעל ארכה שלושה ימים (מיום 25.6.06
- 6 ועד ליום 27.6.06) אשר במהלכם בוצעו הובלות רבות של תכולת מפעל התובעת. במסגרת
- 7 העברת מפעל התובעת, הובילה הנתבעת 2 ביום 27.6.06 תא טמפרטורה וכרסומת במשאית
- 8 פתוחה. ההובלה כללה את העמסת המכונות, קשירתן וכן נסיעת ההובלה עצמה. במהלך
- 9 נסיעת ההובלה בעת פניית משאית נתבעת 2, נפלו תא הטמפרטורה והכרסומת מהמשאית
- 10 המובילה, נחבטו בקרקע וניזוקו.
- 11
- 12 7. הצדדים אינם חלוקי בדבר עצם קרות התאונה, הנזק, ערכי הכינון וערכי השיפוי ולמעשה
- 13 חוות הדעת השמאית שהוגשה הנה מוסכמת. סך נזקיה של התובעת על פי כתב התביעה
- 14 הנם בסך של 141,094 ₪.
- 15
- 16 **האחריות לנזק:**
- 17 8. התובעת סבורה כי נתבעת 1 אחראית לפצותה עקב הפרת התחייבותה להעביר את הציוד
- 18 למפעלה כאשר הוא שלם ותקין. מנגד טוענת הנתבעת 1 להעדר עילה והעדר יריבות.
- 19 הנתבעת 1 טוענת כי הציוד ניזוק עת היה בחזקתה המלאה של נתבעת 2 וכי הנזק נגרם בשל
- 20 מעשיה של נתבעת 2, מעשים שאינם צפויים והם אלו שמנעו מהגעת הציוד למפעלה של
- 21 התובעת. הנתבעת 1 טוענת כי אם ייקבע כי הפרה התחייבותיה הרי עומדת לה ההגנה
- 22 בסעיף 18 (א) לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה) התשל"א 1970.
- 23
- 24 9. התובעת טוענת כי נפילת הציוד ארצה עקב רשלנותה של נתבעת 2 אשר התרשלה בקשירת
- 25 הציוד ו/או בנהיגה לא זהירה ועל כן נפלו המכונות וניזוקו. הנתבעת 2 טוענת כי בינה לבין
- 26 התובעת לא היו קשרים עסקיים, כי הנתבעת 2 שימשה קבלן משנה של הנתבעת 1 – עמה
- 27 בלבד התקשרה בהסכם לביצוע עבודת ההובלה. הנתבעת 2 לא הייתה צד להסכם בין
- 28 הנתבעת 1 לתובעת ועל כן אינה יודעת את אשר סוכם בין הצדדים בכל הקשור להובלת
- 29 הציוד.
- 30
- 31 10. סבורני כי בנסיבות המקרה דין, אין מקום לספק בעניין אחריותם של נתבעת 1 ונתבעת 2
- 32 לקרות הנזק. נתבעת 1 התרשלה כלפי התובעת בכך שנשכרה על ידיה לבצע העברת ציוד
- 33 למפעלה החדש, כאשר בתנאי החוזה התבקשה מפורשות כי ההעברה תבצע במשאית

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 אוקטובר 2011

ת"א 14478-07 מרס אנטות נ' זוארץ ערן ושות' ואח'

סגורה לצורך שמירה על הציוד. התובעת לא הייתה צד למו"מ בין הנתבעת 1 לנתבעת 2 ולמעשה לא היה לה כל יכולת פיקוח על אופן ביצוע העברת הציוד ואם הייתה מתבצעת העברת הציוד במשאית סגורה הרי ככל הנראה הנזק היה נמנע אף הוא. אין ספק כי נתבעת 2 התרשלה בהעברת הציוד על פי עדות מנהלה בחקירתו הנגדית, אולם אין בכך לפתור את נתבעת 1 אשר בחרה להיעזר בקבלן משנה – נתבעת 2 לשם ביצוע החובלה וקיום ההתחייבות החוזית שלה מול התובעת.

11. לפיכך אני סבור כי מכוח העילה הנזיקית והעילה החוזית אחריות הנתבעות ביחד כלפי התובעת לפיצוייה על נזקיה בשיעור של 30% לפתחה של נתבעת 1 ו-70% לפתחה של נתבעת 2 בכל הנוגע לנזקים התוצאתיים אשר יצינו מפורשות לעניין חלוקה זו.

הנזק:

נזקים ישירים:

12. התובעת טוענת כי במו"מ שנוהל עם מר רפי דב מנהל נתבעת 1 הוסכם שביטוח הציוד בחובלה הוא בערכי כינון "חדש תמורת ישן" וזאת במקום ההפתחה במחיר החובלה שהתבקשה על ידי התובעת.

13. התובעת צרפה חוות דעת שמאית לפיה הציוד שניזוק אינו ניתן לתיקון. התובעת מפרטת בכתב התביעה את נזקיה בערכי כינון: נזקים ישירים: תא טמפרטורה – \$21,170 כרסומת – \$7,000. התובעת טוענת כי על חשבון הנזק שנגרם לה, פוצתה על ידי חברת הביטוח שלה בסכום של \$9,782. יתרת נזקיה עקב אובדן הציוד הנה בשיעור של \$18,388 שהוא שווה ל-82,562 ₪ לפי שער הדולר ביום קרות הנזק (4.49 ₪ לדולר).

14. מר מוסקוביץ מנהל התובעת ציין כי נגרמו לו נזקים ישירים, נזק לציוד, השכרת תנור חלופי, הובלה אווירית דחופה של התנור החדש מארצות הברית אשר מגיע כחודשיים לאחר ההזמנה ומועד ההגעה אינו בשליטתו. באשר להשכרת כרסומת הרי שההשכרה עצמה התבצעה בתקופה שבין חודש יולי לאוקטובר. עד למועד ההזמנה של הכרסומת ניהלה התובעת מו"מ כאשר רק לאחר חצי שנה מקרות האירוע הוזמנה כרסומת חדשה. בינואר הוזמנה הכרסומת אשר הגיעה בפועל רק בחודש מאי.

15. מר משה מוסקוביץ, מנכ"ל בתובעת, הצהיר כי ניהל מו"מ עם מר רפי דב, מנהל הנתבעת 1 עובר לביצוע החובלה, והוסכם בשיחה כי ביטוח הציוד יהיה בערכי כינון "חדש תמורת ישן"

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 אוקטובר 2011

ת"א 14478-07 מרס אנטות נ' זוארץ ערן ושות' ואח'

וזאת במקום הפחתה במחיר ההובלה שהתבקשה על ידי התובעת לאור ההיקף הגדול של העבודה ויכולתה של התובעת לקבל הנחה ממובילים אחרים.

16. מר משה מוסקוביץ נחקר על תצהירו וציין כי לראשונה דיבר עם מר רפי דב מנהל הנתבעת 1 ביום 28.5.06 בשעה 11:30, כאשר את ניהול המו"מ עמו ערך יחד עם עובד נוסף מחברת התובעת בשם מר קובי הרפז, שכינה כמנהל כספים. אולם אינו עובד אצל התובעת יותר. ניהול מו"מ כולל בקשת הצעות בכתב כמו במקרה דנן ולאחר קבלת הצעה בכתב העד ציין כי בחברה עובדים על ההצעות ובודקים אותם לקראת הוצאת הזמנה בכתב. גם במקרה זה יצאה הזמנה בכתב. עוד סיפר כי במו"מ שניהל מול נתבעת 1 נתבעת 2 כלל לא הייתה מעורבת ולמעשה לא ידע על קיומה. העד הוסיף כי ביקש מהשמאי לבדוק את הנזקים הישירים בלבד, היות והוא סבור כי אין זה מתפקידו להעריך את הנזקים התוצאתיים שנגרמו לתובעת. אם כך ישנה טענה כי ניהול מו"מ על ערכי הכינון נעשתה בעל פה ומול גורם נוסף מחברת התובעת אשר לא הובא לעדות.

17. מנגד טוענת הנתבעת 1 כי מעולם לא הוסכם כי הביטוח הנו בערכי כינון לא בע"פ ולא בכתב. ידוע כי הביטוח בהובלות הוא למטרות פיצוי בלבד. כאשר חריגה מנורמה זאת הייתה צריכה להיעשות בכתב – דבר שלא נעשה. מדובר גם בתנור בן 26 שנים ואין היגיון כי הנתבעת 1 תתחייב לפצות התובעת בערכי כינון. הנתבעת טוענת כי מעולם לא הסכימה לפצות התובעת בגין נזקים עקיפים או הוצאות דמי עבודה של עובדים.

18. נתבעת 1 צרפה גם תצהיר עדות ראשית של מר רפי דב, מנהל נתבעת 1 אשר הצהיר כי, בחודש מאי 2006 פנתה התובעת אל הנתבעת 1 בבקשה להצעת מחיר להובלת ציוד. מר דב ניהל שיחה טלפונית עם נציג התובעת מר קובי הרפז ואף נסע לאתר התובעת על מנת לראות את מה נדרש כדי לבצע את עבודת ההובלה. לאחר הביקור במקום העביר לתובעת ביום 30/5/06 הצעת מחיר. הצעת המחיר התייחסה לערכי שיפוי ולא לערכי כינון התובעת אישרה את הצעת המחיר ביום 14/6/06.

19. מר רפי דב נחקר לעניין תצהיר העדות הראשית וציין כי נתבעת 2 ביצעה עבודה נוספת עבור נתבעת 1 לפני המקרה הנוכחי. כאשר לעבודה הנוכחית כל המו"מ התנהל מול מר ספרן כאשר את הצעת המחיר בכתב קיבל מר דב בפקס לאחר קרות מקרה הביטוח. את המו"מ לגבי התשלום לעבודה הזו העד ניהל עם מנכ"ל התובעת מר מוסקוביץ עם מר הרפז. העד ציין כי במהלך ביצוע העבודה היו חילופי דברים בין התובעת לבין נתבעת 1 באשר לביצוע העבודות אולם לא באשר למסגרת המחיר. העד אישר כי בהצעת העבודה שלו לתובעת לא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 אוקטובר 2011

ת"א 14478-07 מרס אנטות נ' זוארץ ערן ושות' ואח'

כתוב כי חלק מהעבודה תבצע על ידי קבלן משנה אולם לפני שהעסיק את נתבעת 2 כקבלן משנה הודיע לתובעת. הנתבעת 1 הייתה מבוססת בפוליסת סחורות בהעברה אצל כלל.

20. גם נתבעת 2 טוענת כי אין המדובר בפיצוי בערכי כינון אלא בשיפוי. לשיטתה, הנתבעת 1 קיבלה הצעת עבודה ואף שילמה עבורה לנתבעת 2 – 2,500 ₪ + מע"מ. הנתבעת 2 מעולם לא התחייבה או הסכימה לבטח הציוד בערכי כינון וככל שהיה נדרשת לביטוח שכזה – לא הייתה מבצעת את העבודה. הנתבעת 2 טוענת כי המקובל בענף, ההובלה כי את הסחורה המועברת מבטחים על פי שוויה ביום הנזק ולא יעלה על הדעת כי גורם כלשהו יסכים לבטח בערכי כינון ובמיוחד כשמדובר בתא טמפרטורה אשר נרכש 26 שנים לפני קרות הנזק, ומכרסומת מדגם מיושן.

21. מר ברוד יצחקי מנהלה של נתבעת 2 העיד בבית המשפט כי, הכיר את הנתבעת 1 עובר לעבודה הזו היות ועבדו הרבה פעמים בעבר באותה מתכונת. ציין כי הסעיף של השתתפות עצמית הנו נוהג בענף ההובלה אשר למעשה קובע כי דמי ההשתתפות העצמית חלים על בעל הסחורה. העד ציין כי הפנה את הצעת העבודה לזוארץ לפני קרות המקרה ויכול להיות כי מנהל נתבעת 1 לא ראה אותה כי משרדו אינו מאויש. העד אינו יכול להמציא אישור פקס כי אישור כזה לא קיים, כאשר שמוליק ספרן אישר את הצעת המחיר. העד ציין כי דיבר עם סוכן הביטוח לפני שחתם על שטר הסילוק מול כלל ולמעשה לא היה חותם על שטר הסילוק אם היה יודע כי נגרמו לתובעת גם נזקים עקיפים.

22. גם כלל סבורה כי פיצוי בערכי הכינון יכול להיות מופנה כלפי נתבעת 1 היות והן נתבעת 2 והן כלל לא היו מודעים להתחייבות כלשהי בעניין ערכי הפיצוי.

23. בהיות חוות הדעת השמאית מוסכמת ולפיה דובר היה במכונות מיושנות כאשר תא הטמפרטורה היה בן 26 שנים והכרסומת בת למעלה מעשר שנים, ולאור הכלל של השבת המצב לקדמותו ועל פי סוג המכונות, על פי מסמך בכתב שלא צוין בו טענה זו, על פי העדויות שהובאו בפניי והתרשמותי מהם, אני קובע כי הפיצוי יהיה בגובה ערכי השיפוי ולא הכינון. ממילא לא עלה בידי התובעת להוכיח את טענתה בעל פה.

השתתפות עצמית:

24. נתבעת 2 קיבלה את סכום השיפוי שנקבעה בחוות הדעת בניכוי סכום ההשתתפות העצמית על פי פוליסת כלל בסך של \$2,500. נתבעת 2 טוענת כי על פי הנהוג והמקובל בתחום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 אוקטובר 2011

ת"א 14478-07 מרס אנטות נ' זוארץ ערן ושות' ואח'

- 1 ההובלות, הרי חברת ההובלות אחראית לקיומו של ביטוח לכל נזק שייגרם במהלך
2 ההובלה, אולם דמי ההשתתפות העצמית במקרה של נזק חלים על בעל הרכוש ולא על
3 חברת ההובלה.
4
- 5 25. מר ספרן שמואל, מנהל חברה המספקת שירותי הובלה מורכבים וחד פעמיים הוא קישר
6 בין נתבעת 1 לנתבעת 2. הצהיר כי מר רפי דב מנהל נתבעת 1 פנה אליו וביקש ממנו מחדש
7 מאי 2006 הובלה במשאית עם מנוף עבור לקוחה שלו- התובעת. על כן מר ספרן פנה לנתבעת
8 2 אשר העבירה לו הצעת מחיר בעבור ההובלה בסך של 2,500 ₪ + מע"מ על פי הצעה בעל
9 פה טלפונית לאור היכרות ארוכת שנים בין מנהל נתבעת 2 למר ספרן. בעת נפילת הציוד
10 מהמשאית לא נכח עובד של נתבעת 1 אלא אך של נתבעת 2 ובשליטתה המלאה. העד מוסיף
11 כי הוא מכיר את תחום ההובלות שנים רבות כאשר בענף זה לא נהוג לבטח את ההובלה
12 ואת הציוד בערכי כינון אלא בערכי שיפוי ולאחר בדיקה שערך עולה כי אין בשוק פוליסות
13 המבטחות בערכי כינון. מר ספרן נחקר על תצהיר עדותו הראשית, העיד כי לא נכח עת
14 הנתבעת 1 ניהלה מו"מ עם הנתבעת 2.
15
- 16 26. מר ספרן הצהיר כי לא ידע כי נתבעת 2 מבקשת לחייב את נתבעת 1 בתשלום של
17 השתתפות עצמית בעת קרות מקרה ביטוח.
18
- 19 27. באשר לתשלום ההשתתפות העצמית מר רפי דב מנהל נתבעת 1, העיד כי כל נושא המחיר
20 התנהל מול מר ספרן המתווך ולא מול מנהל נתבעת 2 ולכן לא הוסכם כי נתבעת 1 תישא
21 בדמי ההשתתפות העצמית. לשיטתו, נתבעת 2 העבירה לנתבעת 1 את הצעת המחיר בכתב
22 רק לאחר קרות מקרה הביטוח ולמעשה רק אז ציינה כי היא מעוניינת לחייב את נתבעת 1
23 בדמי ההשתתפות העצמית ולא קודם לכן.
24
25
- 26 28. במצב בו מחד נתבעת 1 טוענת כי לא הוסכם כי תישא בדמי ההשתתפות העצמית ומאידך
27 טוענת נתבעת 2 את ההפך, הרי יש צורך לבחון את הראיות שהוגשו. הנתבעת 2 מסתמכת על
28 מסמך הזמנת העבודה מיום 26.6.06 לפיו כתוב כי על מזמין העבודה תחול חובת דמי
29 ההשתתפות העצמית, אולם מסמך זה אינו חתום על ידי הנתבעת 1 ונתבעת 1 טענה כי
30 מסמך זה התקבל במשרדה רק לאחר קרות מקרה הביטוח והיא כלל לא הסכימה לתנאי
31 זה. הנתבעת 1 מסתמכת על עדותו של מר ספרן מי שניהל את המו"מ בינה לבין הנתבעת 2
32 לפיו מעולם לא הוסכם התנאי ולמעשה כל הזמנה הנה בעלת תנאים אחרים.
33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 אוקטובר 2011

ת"א 14478-07 מרס אנטות נ' זוארץ ערן ושות' ואח'

29. נוהג בתחום החובלות לו טוענת נתבעת 2 לא הוכח בפניי. מנהל הנתבעת 2 העיד כי יכול להיות כי מנהל נתבעת 1 לא ראה את הצעת המחיר אלא רק לאחר מקרה הביטוח, וישנם מקרים בהם הצעות העבודה לא מאושרות על ידי מקבלן. דווקא במקרים אלו כגון המקרה דן בו טוענת הנתבעת 2 כי נתבעת 1 הסכימה לשאת בדמי ההשתתפות העצמית, מוטלת חובת ההוכחה על נתבעת 1 לשכנע ולהראות כי כך אכן הוסכם.

6

30. אולם מצאתי לנכון לקבוע כי דווקא נתבעת 1 תישא בדמי ההשתתפות העצמית וזאת מהנימוקים הבאים: הוכח בפניי כי תנאי העסקה הוסכמו על ידי שני הצדדים ולא נדרשה לכך כל חתימה בכתב על מנת שהעסקה תצא לפועל. משהוסכמו התנאים היה על נתבעת 1 לבחון את כל התנאים ברחל בתך הקטנה כאשר אם תנאי ההשתתפות העצמית לא היה מוסכם עליה, היה עליה לציין זאת מפורשות ולא להסתמך על ניהולו של מר ספרן כאחראי על המו"מ בינה לבין נתבעת 2.

13

31. הנתבעת 2 הוכיחה כי קיימה התקשרויות קודמות עם נתבעת 1 בהן הסכימה האחרונה לשאת בדמי ההשתתפות העצמית במקרה של ביטוח. תנאים דומים בעסקאות דומות מן העבר מחזקות את טענת נתבעת 2 לפיה דמי ההשתתפות העצמית חלים על נתבעת 1 כמזמינת העבודה.

18

32. לא התעלמתי גם מן הטענה כי עדותו של מר ספרן אינה אובייקטיבית היות ומר ספרן היה עובד של נתבעת 1 ואף הקים חברה בתחום החובלות. אולם לאחר ששמעתי את עדותו איני יכול לקבוע נחרצות כי אכן התנגדה נתבעת 1 לתנאי ההשתתפות העצמית.

22

33. מכל האמור לעיל אני סבור כי על נתבעת 1 לשאת בדמי ההשתתפות העצמית על פי תנאי הפוליסה.

25

26

נזקים עקיפים:

34. בשל השבתת תא הטמפרטורה ופרק הזמן שחלף עד שהתובעת קיבלה תא טמפרטורה חדש, נאלצה התובעת לשכור תא טמפרטורה חלופי. התובעת שכרה תא טמפרטורה לתקופה שמיום 31.7.06 ועד ליום 30.10.06 ובגין שכירות זו היא חויבה לשלם 13,259 ₪.

30

35. בשל השבתת הכרסומת ופרק הזמן המינימאלי לרכישת כרסומת חלופית שהיא שלושה חודשים נאלצה התובעת לקבל שירותי כרסומת ממקור חיצוני. חיוב המתייחס לעלות העבודה שכן התובעת סיפקה את חומרי העבודה. מיום קורות הנזק ועד ליום 25.10.06

33

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 אוקטובר 2011

ת"א 14478-07 מרס אנטות נ' זוארץ ערן ושות' ואח'

- 1 קיבלה התובעת שירותי כרסומת מחברת מכאניקה עדינה פ.א.ג בע"מ עליו שילמה סך של
- 2 39,171.06 ₪.
- 3
- 4 36. התובעת הציגה קבלות בגין תשלום, חשבוניות בדבר השכרה והובלת ציוד ששכרה התובעת
- 5 מחברת קירור הצפון ורטמן תעשיות בע"מ: בעלות של 5,154 ₪ נכון ליום 31.7.06. ובסך
- 6 4,104 ₪ נכון ליום 30.8.06. ובסך 4,001 ₪ נכון ליום 13.11.06.
- 7
- 8 37. חשבוניות לפיה התובעת שכרה שירות מחברת "מכניקה עדינה" בעבור שרטוט לפי הזמנה:
- 9 בעלות של 5,739 ₪ נכון ליום 5.9.06. וכן בעלות 6,649 ₪ + 1,662 ש"ח נכון ליום 26.7.06.
- 10 וכן בעלות של 1,386 ₪ נכון ליום 4.9.06 וכן בעלות 3,320 ₪ + 6,006 ₪ + 773 ₪ נכון ליום
- 11 26.9.06. 1,414 ₪ נכון ליום 28.9.06. 548 ₪ נכון ליום 12.10.06. 386 ₪ נכון ליום 15.10.06.
- 12 3,811 ₪ נכון ליום 16.10.06. 5,720 ₪ נכון ליום 16.10.06. 242 ₪ נכון ליום 19.10.06. 2,107
- 13 ₪ נכון ליום 25.10.06.
- 14
- 15 38. הנתבעת 1 טוענת כי נזקים אלו לא הוכחו שכם לא צורפו הקבלות המעידות על התשלום
- 16 אלא אך חשבוניות ועל כן אין לדעת אם אכן שולמו חשבוניות אלו.
- 17
- 18 39. נתבעת 2 טוענת כי התובעת מנועה מלתבוע את נזקיה התוצאתיים כאשר נמנעה מלטעון
- 19 לקיומם בפני חברת הביטוח ובכך גרמה נזק לנתבעת אשר חתמה על כתב סילוק בפני חברת
- 20 הביטוח על בסיס הצהרת התובעת. איני מקבל טענה זו היות ובזמן החתימה ממילא לא היו
- 21 ידועים מכלול הנזקים וכן היה על נתבעת 2 לכלכל צעדיה בהתאם.
- 22
- 23 40. הנתבעת 2 מצטרפת לעמדת הנתבעת 1 וטוענת כי לתצהיר מנהל התובעת צורפו חשבוניות
- 24 מס בלבד כאשר על כל אחת ואחת מהחשבוניות צוין מועד מאוחר יותר לתשלום סכום
- 25 החשבונית, מבלי שהוצגה קבלה או ראיה על ביצוע התשלום בפועל.
- 26
- 27 41. לחילופין טוענת הנתבעת 2 כי אם יקבע כי די בחשבוניות ובעדות מנהל התובעת לשם
- 28 הוכחת הנזק, הרי שהתובעת לא הקטינה את נזקיה ולא פעלה למזער את הפיצוי המבוקש.
- 29 זמן אספקת המכונות היה חודשיים ואילו אם הייתה מזמינה התובעת בזמן את המכונות
- 30 ודואגת לקבלם הרי זמן השכרות המכונות החליפות היה קטן וכך גם נזקיה של התובעת.
- 31 ולמעשה אם הייתה מזמינה את תא הטמפרטורה כבר בחודש יולי 2006 והייתה דואגת
- 32 לקבלתו תוך חודשיים הייתה מקבלת אותו כבר בחודש ספטמבר ועל כן ואז הייתה נדרשת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 אוקטובר 2011

ת"א 14478-07 מרס אנטות נ' זוארץ ערן ושות' ואח'

- 1 להשכרת תא טמפרטורה לחודש אחד בלבד בעלות של \$807.5. כך גם בכל האמור למכונת
2 הכרסומות.
- 3
- 4 42. אני סבור כי התובעת הוכיחה את נזקיה הן בהסתמך על עדותו של מנהל התובעת בדבר
5 התשלום בפועל ובדבר הקבלות שישנן ברשותו, והן בהסתמך על חתימות מאשרי התשלום
6 כולל הטבעת החותמת מטעמה של התובעת עם התאריך של יום החתימה וגם המאשר,
7 למעט בחשבונית האחרונה.
- 8
- 9 43. אולם אני מקבל את טענת הנתבעת 2 באשר לטענה כי יכולה הייתה התובעת להקטין את
10 נזקיה וזאת אף בהסתמך על עדותו של מנהל התובעת עצמו שהעיד כי: "אולי היית
11 התרשלות מצידנו שלא הזמנו את הכרסומת במועד ... (עמ' 20 ש' 3-4) וכן: "ש. אני רואה
12 באמת שהזמנת ב- 23/1, למה רק אז הזמנת את זה? ת. כי חיפשנו את כל האפשרויות של
13 הכרסומת, לגבי כרסומות בניגוד לתא טמפרטורה יש מגוון ענק בשוק. ניהלנו מו"מ מספר
14 רב של ספקים אפשריים ולקח לנו זמן עד שהתכנסנו לכרסומת שמתאימה לנו" (עמ' 21 ש'
15 1-4).
- 16
- 17 44. הנתבעות הוכיחו כי התובעת יכולה הייתה לקבל את תא הטמפרטורה ואת הכרסומת תוך
18 חודשיים מיום ההזמנה באמצעות החקירה הנגדית של מנהל התובעת. מנהל התובעת העיד
19 כי זמן הגעת הכרסומת החדשה היה למעשה חצי שנה וזאת בשל ניהול מו"מ עם ספקים
20 לשם קבלת מכונה חדשה.
- 21
- 22 45. אני סבור כי ביחס לתקופה שבין קרות מקרה הביטוח ובין התקופה בה הייתה אמורה
23 להגיע המכונה החדשה ועל פי העדויות מדובר בשני חודשים, יש לקבל את תביעת התובעת
24 בגין תשלומיה בעבור השכרת מכונת כרסומת ותא הטמפרטורה בהם נאלצה לשאת. באשר
25 לשאר התקופה אני מקבל את טענת הנתבעים לפיה היה על התובעת להקטין את נזקיה
26 ולעמוד על כך כי המכונות יוזמנו בזמן ויגיעו בזמן למפעלה.
- 27
- 28
- 29 **סיכום ביניים:**
- 30 46. ביום 6.1.06 שולמו לתובעת על ידי כלל סך סכום של \$10,858. סכום זה שולם מכלל תובעת
31 על פי פוליסת מטריה לבתי עסק שהיה לתובעת, והוא משוערך ליום זה בסך של 68,850 ₪.
- 32

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 אוקטובר 2011

ת"א 14478-07 מרס אנטות נ' זוארץ ערן ושות' ואח'

47. ביום 4.6.07 שילמה כלל לתובעת סכום של \$5,500 משוערך ליום זה לסך של 33,532 ₪
בעבור מכונת כרסומת חדשה. סך הכל שולמו לתובעת על ידי כלל סכומים בסך כולל של
\$16,085 על פי פוליסת מטריה לעסק. סכום זה משוערך ליום זה בסך של 102,382 ₪.

48. לתובעת נגרמו נזקים ישירים בערכי שיפוי בסך של \$12,085. סכום זה משוערך מיום
האירוע ליום זה לאחר המרתו מדולרים לשקלים הנו בסך של 72,078 ₪.

49. ביום 14/10/07 העבירה הנתבעת 2 לתובעת, את סכום הכסף ששילמה כלל לנתבעת 2 בגין
הפוליסה בסך של \$10,085 לאחר שקיזזה את דמי ההשתתפות העצמית. סכום זה משוערך
ליום זה בסך של 50,600 ₪.

50. משאשרו סכומי השכרות המכונות לחודשיים בהחלטה זו הרי שיש לקבל את הנזקים
שנגרמו תובעת לתקופה עד ליום 1.9.06 על פי החשבונות שהוצגו: חשבוניות בדבר השכרה
והובלת ציוד ששכרה התובעת מחברת קירור הצפון ורטמן תעשיות בע"מ: בעלות של 5,154
₪ נכון ליום 31.7.06. ובסך 4,104 ₪ נכון ליום 30.8.06. ובנוסף, חשבוניות לפיה התובעת
שכרה שירות מחברת "מכניקה עדינה" בעבור שרטוט לפי הזמנה: בעלות של 5,739 ₪ נכון
ליום 5.9.06. וכן בעלות 6,649 ₪ + 1,662 ש"ח נכון ליום 26.7.06. סכומים אלו משוערכים
להיום הנם בסך של 30,740 ₪.

51. סך הכל נזקיה המוכחים של התובעת הנם בסך של בסך של 72,078 ₪ בעבור נזקים ישירים
וכן בסך של 30,740 ₪ בעבור נזקים עקיפים = 102,818 ₪ בניכוי סך של 50,600 ₪ אשר
שולמו לתובעת על ידי נתבעת 2 = 52,218 ₪.

52. כפי קביעתי מסכום זה על נתבעת 1 לשאת בתשלום דמי ההשתתפות העצמית על פי
הפוליסה בסך של \$2,500 נכון ליום האירוע 26.7.06, סכום המשוערך ליום זה בסך של
14,864 ₪ אותם יש לנכות מהסכום הכולל: 52,218 ₪ פחות 14,864 ₪ = 37,354 ₪.

53. הנתבעת 1 אחראית כלפי התובעת על פי החלוקה שקבעתי ב-30% מהנזק שנותר בעוד
שנתבעת 2 אחראית כלפי התובעת ב-70% מהנזק שנותר, כך שנתבעת 1 תשלם סך של
11,206 ₪ בנוסף לדמי ההשתתפות העצמית, ואילו נתבעת 2 תשלם סך של 26,147 ₪.

54. נתבעת 1 אחראית בפיצוי התובעת בסך של 26,070 ₪, ונתבעת 2 אחראית בפיצוי התובעת
בסך של 26,147 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 אוקטובר 2011

ת"א 14478-07 מרס אנטות נ' זוארץ ערן ושות' ואח'

הכיסוי הביטוחי של נתבעת 2:

מעמדו של שטר הסילוק שנחתם בין נתבעת 2 לצד ג' 2:

פוליסת ביטוח העסק:

55. הנתבעת 2 טוענת כי רכשה פוליסה לביטוח אחריות צד ג' שהנה חלק מהפוליסה "מטריה לבית עסק". היות וכלל הכתישה את הכיסוי הביטוחי לאור החריגים בפוליסה הרי הודתה בקיום הפוליסה. בנוסף, החריגים המנויים בפוליסה מכוונים לנזקים אשר נגרמים ישירות לרכוש המבוטח בפוליסה אחרת ואינם מחריגים נזקים תוצאתיים או עקיפים. וגם בחריג של האחריות המקצועית, הרי מלשון הפוליסה עולה כי החריג לא כולל את ענף ההובלות. לפיו אם נתבעת 2 תחויב בנזקים העקיפים הרי שעל כלל החובה לפצותה.

פוליסת העברת סחורות בהעברה:

56. כתב קבלה וסילוק נחתם ביום 18.9.06 בין נתבעת 2 לבין צדדי ג' 2 לפיו הנתבעת 2 השטר מהווה סילוק מלא של כל תביעותיו מכל סוג שהוא על פי פוליסת לביטוח סחורות בהעברה, בסך של \$12,085 בניכוי השתתפות עצמית בסך של \$2,000 וכן אישור בדבר העברה בנקאית של הכסף הנ"ל ביום 27.6.06.

57. הנתבעת 2 טוענת כי הוטעתה על ידי כלל: שמאי שמונה על ידי כלל חברה לביטוח (מבטחת הנתבעת 2) לבדוק את נזקי התובעת פנה לתובעת במכתב מיום 9/7/06 בו נתבקשה התובעת להתייחס להצעות המחיר, להגיש תביעה כספית מפורטת ומוסכמת ולהציג אישור אי הגשת תביעה ממבטחה. זולת לנזקי המכונות לא טענה התובעת כפי שעולה מחוות הדעת השמאי שלה, לנזקים נוספים. שמאי התובעת ושמאי הנתבעת שיתפו פעולה ביניהם ולאחר קבלת שתי חוות הדעת חתמה הנתבעת על שטר סילוק בסך \$12,085 - סכום אשר היווה את נזקי התובעת כעולה משתי חוות הדעת, בניכוי דמי השתתפות עצמית בסך של \$2,000 ובסך הכל \$10,085. הנתבעת 2 טוענת כי, שטר הסילוק נחתם בהתבסס על חודעת התובעת כי אלו הם נזקה ואילו ידעה הנתבעת 2 כי היא חשופה לתביעות נוספות הרי לא הייתה חותמת על שטר הסילוק עם חברת הביטוח שלה ולא הייתה מעבירה הסכום לידיה של התובעת.

58. הנתבעת 2 טוענת כי אם יוטל עליה חיוב יש לחייב את חברת הביטוח כלל, צד ג' 3 כמי שביטחה את הנתבעת 2 בביטוח סחורה בהעברה ו/או בביטוח אחריות כלפי צד ג' בכל סכום בו תחויב מעבר לסך של 51,989.67 ₪. במכתבו מיום 9.7.06 טוען שמאי מטעם חברת כלל כי "עד להספקת מכשיר הבדיקות, ניתן לשכור מכשיר דומה בעלות של \$1,100 לחודש".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 אוקטובר 2011

ת"א 14478-07 מרס אנטות נ' זוארץ ערן ושות' ואח'

- 1 עניין זה הנו דוגמא לטענה לפיה כלל הולכה את נתבעת 2 שולל בקובעה כי אלו נזקיה של
2 התובעת.
- 3
- 4 59. כלל שילמה לנתבעת 2 עבור פוליסת ביטוח מסוג סחורות בהעברה סכום של \$12,085 ממנו
5 נוכה סכום השתתפות עצמית בסך של \$2,000. כתב הסילוק מהווה פיצוי סופי ומלא של
6 כלל.
- 7
- 8 60. כלל טוענת כי נתבעת 2 מנועה מלהגיש נגדה תביעה מכוח כתב הסילוק שנחתם. כמו כן, ככל
9 שהיה כיסוי לנזק בגין המכונות, אין כיסוי ביטוחי בפוליסות בהן ביטחה את הנתבעת 2
10 לנזקים עקיפים. בנוסף הנזקים הנטענים על ידי התובעת לא הוכחו והתובעת לא עמדה
11 בנטל הקטנת הנזק.
- 12
- 13 **הכרעה:**
- 14 61. סבורני כי הנתבעת 2 לא הוכיחה את טענת ההטעיה בסיכומיה. לא ברור מדוע סבורה
15 הנתבעת 2 כי על כלל היה לתת לה ייעוץ משפטי או להבהיר לה את כדאיות העסקה
16 המצוינת בשטר הסילוק. לא זאת אף זאת, הרי שמנהל הנתבעת 2 הודה כי חתם על שטר
17 הסילוק על בסיס הודעת התובעת לנזקיה. משכך לאחר שחתמו הצדדים על גבי שטר
18 הסילוק אשר מתייחס כולו לפוליסת סחורה בהעברה על פי המצוין בו, צודקת הנתבעת 2 כי
19 אינה מנועה מלתבוע על פי פוליסות אחרות המצויות ברשותה כל עוד הן רלבנטיות למקרה
20 ואינה מחריגה את נסיבות האירוע.
- 21 62. כלל בעצמה טוענת כי פוליסת סחורה בהעברה מחריגה כל נזק תוצאתי ועל כן נזקים
22 תוצאתיים אינם נכללים בפוליסת ביטוח הרכוש מטעמה. באשר לסייפת סעיף 4 לפרק
23 הסייגים של פוליסת הביטוח לאחריות כלפי צד ג', הנוקט בלשון לפיה כל נזק גרר אינו
24 מכוסה על ידי הפוליסה, למעשה מרוקן מתוכן את הפוליסה לגבי נזקים תוצאתיים. שכן
25 עסקיה של נתבעת 2 הנם עסקי ההובלות. על כן אני מקבל את טענתה של הנתבעת 2 וקובע
26 היות ונזקים תוצאתיים הוחרגו בפוליסת סחורה בהעברה, הרי כי נזקים תוצאתיים של
27 חברת הובלות לא נכללים בה, משכך חלה פוליסת אחריות כלפי צד ג' והחריג בדבר נזקים
28 הנובעים מגרר אינם כוללים נזקים תוצאתיים.
- 29
- 30 63. אני מקבל גם את הטענה לפיה הסייג בדבר אחריות מקצועית אינו חל כאן, גם לאור
31 העובדה כי ענף ההובלות לא צוין במפורש בסעיף וגם למרות כי נתבעת 2 התרשלה כלפי
32 התובעת, אולם לא הוכח כי הנתבעת התרשלה כלפי התובעת מן הטעם של אי פיקוח או
33 הדרכה לנהג ההובלות דווקא או מטעם אחר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 אוקטובר 2011

ת"א 14478-07 מרס אנטות נ' זוארץ ערן ושות' ואח'

64. מטעם כלל העידה גברת כדורי אשר לא הסבירה את המונחים המתייחסים לחרגי הפוליסה ולמעשה לא ידעה להבחין ביניהם. במצב בו מנהלת מטעם כלל אינה מבארת בחקירתה הנגדית את משמעות המונחים "נוק גרר", "נוק תוצאתי" ו"נוק פיננסי" הרי שניתן לקבל את פרשנות הנתבעת 2 לגביהם.

65. מכל האמור אני סבור כי נתבעת 2 הצליחה להוכיח כי קיים לה כיסוי ביטוחי בפוליסת אחריות כלפי צד ג' שהנפיקה כלל לטובתה ועל כן ראוי כי כלל תיכנס בנעליה ותישא בחיוביה כלפי התובעת.

סוף דבר :

66. הנתבעות ישלמו לתובעת פיצוי כפי החלוקה הבאה: נתבעת 1 אחראית בפיצוי התובעת בסך של 26,070 ₪, ונתבעת 2 אחראית בפיצוי התובעת בסך של 26,147 ₪.

67. הנתבעות תשאנה בהוצאות המשפט של התובעת לרבות אגרות כמו כן בשכר טרחת עו"ד בשיעור של 4000 ₪ כל אחת, ותשלומים על פי הפרוטוקולים ביחס לאחריותם, בשיעור של 30% לפתחה של נתבעת 1 ו-70% לפתחה של נתבעת 2. כלל תשלם לתובעת את חיוביה של נתבעת 2 וכן תישא בהוצאות משפטה של נתבעת 2 כמו כן בשכר טרחת עו"ד בשיעור של 4000 ₪.

68. כל הסכומים יישאו הפרשי ריבית והצמדה מיום מתן פס"ד ועד ליום התשלום בפועל.

ניתן היום, כ"ה תשרי תשע"ב, 23 אוקטובר 2011, בהעדר הצדדים.
זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מקבלת פסק הדין.
המזכירות תשלח העתק פסק הדין לצדדים בדואר רשום.

אליהו קידר, סגן נשיא

